

Atque ad textum tractatus

Sphere accedam⁹ (q̄ ad Astronomiā ē introductorius) notitia general' Astronomie ē considerāda. Nā iuxta doctrinam p̄hi p̄mo p̄phys. Innata ē nobis via a comunioribz ad min⁹ cōia. Est itaqz p̄mo notandū q̄ Astronomia mō generaliori ⁊ fm̄ mentē Isidori libro tertio. capit. xxxiiij. sic definit. Est astroz lex q̄ curius siderz ⁊ figuraz ⁊ habitudines stellaz circa se ⁊ circa terrā indagabili rōne p̄currit. Presens definitio cū dē circa se ⁊ circa terrā duo dat itelligere. Et sunt fm̄ venerabilē dñm Albertū p̄hm̄ p̄summatū in defensorio astrologie vel speculo suo. due sapie mirabiles in cognitōne ⁊ magne in estimatōne astronomia scz ⁊ astrologia. Que fm̄ Hugonem in didascolon in h̄ differre vident. Quia astronomia ex lege astroz nomē sumpsit. Astrologia autē dicta ē quasi sermo de astris differēs. Preterea Albumazar in introductorio suo maiori pte p̄ma ac dñā p̄ma inq̄t. Partimur igit̄ oēm siderū stellarūqz sciam geminā specie in motū celestū ac motū effect⁹. cui ppulchre Ptolomus alludit dicens. Rex iesure in q̄bz ē p̄nosticabilis scie stellaz p̄fectio. magnas et p̄cipuas duas ēē dependimus. Quaz altera q̄ p̄cedit est fortior altera vō q̄ sequitur debilior. ⁊ ē scia qua explanant mutatiōnes ⁊ opera q̄ accidunt ⁊ plent̄ p̄pter figuras circuitus eaz naturates eis in rebz q̄s circūdat. Nec autē p̄ se nequaquā explicabilis ē. put rō p̄physica postulat. op̄ret em̄ vt ei⁹ inuestigator hāc intentōem exequat vt in ea recto tramite viqz veraci p̄cedat. Nā eā scie p̄me minime eq̄re p̄t q̄ firma ē ⁊ stabilis. docet em̄ motus siderū. eclipses. p̄iunctiōnes atqz oppōnes quūqz mutant. Pronostica autē que docet scda scientia nō sunt firma. qz elementa q̄ superiorū ip̄ressiones suscipiūt nūq̄ in eodē statu p̄seuerāt. q̄re illius scie p̄fectā cognitōem q̄s grauit̄ attingit. Ob hoc plures volētes in verā cognitōem dicte scie venire. in grauē ducti sunt errore. Alij vt h̄z dñs Petrus de Alyaco Ep̄us Cameracēsis ⁊ Cardinalis in tractatu de p̄cordia theologie et astronomie. Ex astris oia futura necessitate fatali euenire senserūt. Alij ⁊ liberum arbitriū ⁊ res que solum diuine ac sup̄naturali sub̄ sunt potestati celo subiacere dixerunt. Alij astronomiis libris plures execrabiles artis magice sup̄stitiōes miscuerunt. quos etiam Ptolomeus in primo quadripartiti secundo capitulo reprehendit. Quare fit vt et Isidorus libro vbi supra capitulo vicesimo sexto eam partim naturalem partim sup̄sticiōsam appellat. Dicitur em̄ naturalis. quia effectus qui ex configurationibz stellarum sequuntur naturales summe dicunt. Nam sicut lapis magnes habet tr̄zhe.

re ferrū ⁊ stamonea purgare cholera ita cellū influere. qz mūdus iste
vt hz p̄hs p̄mo meteoroz ex necessitate ē imediatus lattonibz supio
ribz vt oīs ipius s̄tus gubernet inde. Quāqz aut cellū influat. atta
men solū eas res hz imutare q̄s cōphendit ⁊ q̄ ei⁹ influxū suscipiunt.
Aīa em̄ rōnalis q̄ imediate subest diuine potestati eximī. qz s̄tus
celi eā nō cōphēdit. **O**b id elegāter **P**tolome⁹ in sapientis Alma
gesti ait. **U**t sapiēs astris dñabit. **H**ic sapiēs nūcupat q̄ nō sensua
lem s̄z aīam rōnalē seq̄t. **A**r q̄bō itez accipit iuxta **A**braā auenezere
in libro rōnū. q̄ sup ea re sc̄da q̄ natural̄ ē sc̄ia nō ē ita p̄fecta p̄ba
tio sicuti p̄me. qm̄ ei⁹ ostēso ē tātmō expimētū qd̄ multis vicibz ē
acceptū. **A**t ipa diuidit in p̄tē introductorā ⁊ in p̄tē de iudicijs astro
rū **A**lkabicius in q̄nqz dñtīs partē introductorā ponit **P**tholo
meus s̄lt in p̄mo libro q̄dripartit. **P**ars at̄ de iudicijs astroz etiā sub
diuidit **P**tolomeus em̄ duas ponit. **I**n sc̄do em̄ q̄dripartit de reno
lutōnibz annoz mūdi. **I**n tertio ⁊ q̄rto de natiuitatibz **H**alibabera
gel sup addit duas. p̄tē sc̄z de questōnibz ⁊ p̄tē de electionibz. **L**eopol
dus etiam duas. partem de imaginibz ⁊ partē de intentionibz. **I**ste
at̄ vltimē q̄tuor p̄tes nō tantā vim h̄nt vt p̄cedētes. q̄re **P**tolome⁹
naturalr loquēs tāq̄ p̄nceps oīm. duas solūmō p̄tes astrologie. vt
factū est posuit. **A**qua venie astrologus artē illā docēs sub triplici
dñā. quāadmodū **D**ali sup centiloquio **P**tolomei verbo primo
affirmat **P**tolomeū adducendo sic inq̄ntē. q̄ scientiā hoz q̄ sunt
sub circulo lune aliq̄ h̄nt p̄ diuinā inspiratōem. aliq̄ p̄ doctrinā **L**um
vero aliq̄s has vias habuerit duas. inter sapiētes reputabit ⁊ in iu
dicijs verus inueniet. **S**i vero aliqua istaz caruerit minus sapiēs
iudicabit. **E**t tantū de sc̄da sc̄ia q̄ p̄supponit p̄mā eā q̄ seq̄tur. quia
p̄ma est fortior. est em̄ sc̄ia solis ⁊ lune necnō q̄nqz stellaz erraticaz
figuras demonstrans. q̄s suoz motū causa ⁊ vnus ad aliā eozūqz
ad terrā collectōne cōtingere manifestū est. **E**t **C**ōmētator **D**ali ro
doan. **E**st duoz luminariū sc̄ia q̄ solis ⁊ lune saturni iouis martis
veneris ⁊ mercurij figure sciuntur s̄m mot⁹ suos in cōpatōne vnus
ad aliū v̄l ad stellas fixas. **E**t h̄ q̄rū ad applicatōes cōiunctōnes vel
oppōnes ⁊c. eozūqz ad terrā. i. ad finē in quē flux⁹ celoz ordinat. **E**t
hec sc̄ia est certissima q̄ **A**braā auenezere in libro rōnū testatur **P**er
humanā inq̄t sc̄iam sc̄im⁹ q̄ p̄batōes p̄fecte sunt sup planetas ⁊ cir
culoz paruoꝝ q̄titates ac distātiās eoz a terra necnō a loco **F**ugit
um ⁊ opposito eaz ⁊c. **I**circo **P**tolome⁹ vbi supra. **P**redictaz du
arū ait p̄ma q̄dē ē sc̄ia p̄ se alteriqz incōmixta. **O**portz vt sc̄ie p̄seru
tator eam sui causa perq̄rat ⁊ addiscat ⁊ hic fructum accipiat. **L**icet
sc̄dam nō addiscat sc̄iam. **H**ec aut̄ noīe astronomie exp̄nitur q̄ du
plex. ē. s̄. theorica ⁊ practica **T**heoricā **P**tolomeus in almagesto cō